

Universitätsbibliothek Paderborn

**Friderici Forneri Theologiæ Doctoris Canonici Ecclesiæ
Collegiatæ diui Stephani Bambergæ, De Temvlentiæ
Malo, Eivsqve Remediis, Variis Item Scitv Ivcvndissimis,
nec non vtilissimis de rebus, quæ in ...**

Förner, Friedrich

Ingolstadii, 1603

Cap. XXIX. Temulentorum effugium octauum; ab amicorum ad potum
vrgentium instantia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45433

est, quidquid potius pati, quam in hac vesania perfere oportet, quæ te haud dubiè à regno cœlorum excludet. Mentiri enim Spiritus sanctus non potest, qui æternum vœ temulentis persæpe minatur.

C A P V T XXIX.

Temulentorum effugium octauum, ab amicorum, ad potum argentum, instantia.

**Obiectio
Oraua.**

Non video, inquit Ebriosus, quomodo hominem benevolentiam aucupari possum, ac retinere nisi me ipsis accommodauero, nisi communem illorum vivendum normam, & ipse mihi proposuero. Ad Epulas invitatus, non veniam? Anathema sum atq; ipsorum Peripensis. Veniam & aequales haustus recusem? Singularem criminalitantur: hypocritam appellant, ut qui Curium simulet, & alias fortè Bacchanalia vivat. Quid si precibus ad bibendum me fatigent? Annon viiq; excusabor, ante quouis etiam rigidissimum tribunal, vbi me inebriauerunt, tanta victus importunitate?

Responsio.

Solutio.

Id tu videris. Alia seito de Ebrietate esse iudicia Dei, omnem excludentia excusationem; coram eo, non te hominum captata benevolentia, non illatus contemptus, non obiecta singularitas, non adhibite ad bibendum impulsoriarum preces, excusabunt. Nam si supplex etiam, ut potites rogatus, flebit te finas, an non impotentiorem te, quauis bruta bellua, ostendis? Asinum aut equum, quantiscunque precibus fatigis, in terram pronus corruas, cœlum atq; Acheronta moueas; plus dicam, verberibus compellas, ultra satietatem bestiæ ille nunquam bibent, quidquid agas. Audiui olim, quoddam mihi huius rei Exemplum

**Impoten-
tia Temu-
lentorum.**

jam recenseri, de ceruo quodam, domestico, ac ci-
torato, solebat is hero ad mensam accumbente, ce-
rensiā porreētam s̄epius bibere, quadam die, cum
tūtum haufisset, vt Ebrius effectus, in aceruo lig-
atorū in area disperso, saltitans, crus alterum gra-
uer fauiaſſet, nunquam deinceps, nec blanditiis
villis, nec plagi cogi potuit, ad cereuſiam degustan-
dam, ſed ſemper aquam bibt. Ettu tenuientus, ro-
ties non vno crure, ſed toto corpore, imò & mente
grauer luxat⁹, atq; ad necē vulneratus, non rifiſ-
teſ? beſtiae rationis palmam cedas? quām hoc in-
dignum ingenuo fit homine, vt ego non dicam, res
iſla ſatis confeſtatum facit.

Quid agam si per amicitiam & mutuum amorem Quid a-
me adiurent? ſi nihil aliud inſonet, quām preces vt gendum ſi
bibam? an acquiescam? non ſuadeo. qui effugiam? rogerū vt
ſicut bibendum aut abeundum? Hoc alterum po- largus po-
tus elige. ſed ſi non liceat? Respondeo, quod quidam,
vir prudens in ſympofio quodam me audiente, a-
amicis, rogado per omnes Deos, Deasq; ad potum
impellentibus, obiecit. Vide mini, inquiebat, O ami-
ci multum indigere ſtulto, ſi quidē ex me veftro
intimo, ac ſummē neceſſario amico, ſtultum facere
vultis. Alius quidā vir pius & religioſus, atq; in con- *Iocofum*
verſatione mirē iocundus, cum importunissimē ab *Stratage-*
auicis quibusdā, egregiis potatoribus, ingentia po- *ma*,
cula præbibeuntibus, ad potandū incitaretur, ipſe ve-
rō, tametsi multi cibi foret, ac ſat multū panis co-
medere ſoleret, vini verō parū caperet, hoc ſe quaſi
cypeo, contra illorū impudentiā iocosē tuebatur.
Ei mili O Domini vultis respondere, ſi vobis quoq; propi-
nauerō? Immo: aicbāt illi; ac perlubenter. Tum ipſe; pa-
nas aliquot, pueri mihi afferte; quorū vno abſumpto
aque cuidam ē cœtu, nouo ritu propinato, is quem
petie-

Q

petie-

petierat Antagonista. Ego panis tatum vorare neque, aiebat: Nec ego tantum, quantum tu, vini exantlare, subinferebat alter. Vixito tu, itaq; tuo, me, finas mes viuere modo. Tu bibe quantum voles; ego contrâ comedam. atq; ita elufis bibonibus eusit ipsorum violentiam temeritatem. ratum & tu habe si vel semel ait iterum istam importunitatem viceris, missum te deinceps utique facient. Et si minus contingat, si vexare pergent, an cœlum ruet? Ne vereare quod Theos.

Ἐπ μοὶ ἔτωτα τέσσοι μέγας οὐδὲνος εὐεργέτης
Χάλκε Θεός, ἀνθρώπων δῆμα παλαιγνέως.

Deinde meo vastus capiti illabatur Olympus

Ferreus; antiqui quod metuere vini.

CAPVT XXX.

*Temulentorum effugium non um, à confusione
pudore, recusantium bibere.*

Obiectio
nona.

Ni respondeam, mussitant alii, ludibrio omnibus exponor, contemptim habeor, societatibus ac compoisiis amicorum excludor, qui inter homines verjer, dignus iudicor; atq; ita sè penumero publicè confundor, vt pudeat, pigateatq; inter homines agere. Quæ vt effugia incommoda, annon præstabit, vna cum illis, extralice necessitatis morem, potitare? Et damni aliquid suffundum, ad redimendas iniustas diuexationes, suadent lutei consulti.

Responsio.

Solutio.

Detur primùm; te pudore affici à Temulentis, ed quod à sobrietate nolis desciscere: permittamus; te ab illis exagitari conuictiis atque aculeatis dicteris, quibus huiusmodi hominum genus, inter pocula maximè pollet: Esto; instar implumis illius cornicit.